

- 2) Πρέπει ο IMPUESTO SOBRE LOS DEPÓSITOS DE CLIENTES EN LAS ENTIDADES DE CRÉDITO EN ANDALUCÍA (ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ ΣΤΑ ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΔΑΛΟΥΣΙΑΣ) (IDECA) να χαρακτηριστεί ως έμμεσος φόρος, παρά τον χαρακτηρισμό του ως άμεσου φόρου από το προαναφερθέν άρθρο 6, παράγραφος 2, του Ley 11/2006 της Ανδαλουσίας και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, συμβιβάζεται με τον ΦΠΑ το γεγονός ότι ο φόρος αυτός υφίσταται και απαιτείται, υπό το φως των διατάξεων των άρθρων 401 και 135, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil no 2 de Madrid (Ισπανία) στις 26 Σεπτεμβρίου 2019 – ΖΑ κ.λπ. κατά Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Υπόθεση C-716/19)

(2019/C 423/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: ZA, AZ, BX, CV, DU, ET

Εναγομένη: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί, λαμβανομένου υπόψη του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, ότι τα πραγματικά περιστατικά που διερευνήθηκαν και κρίθηκαν αποδεδειγμένα σε απόφαση που εξέδωσε εθνική αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους της ΕΕ –όταν η αρχή αυτή ενεργεί κατ' εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ στο πλαίσιο των καθηκόντων που της ανατίθενται δυνάμει του ως άνω κανονισμού, και της ανακοίνωσης σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των δικαστηρίων των κρατών μελών της ΕΕ καθώς και της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του δικτύου των αρχών ανταγωνισμού (2004/C 101/03) της 27.4.2004– η οποία απόφαση επικυρώθηκε εν συνεχεία και κατέστη τελεσίδικη από ανώτερο δικαστήριο, έχουν πλήρη αποδεικτική αξία και παράγουν περιοριστικό ή προδικαστικό αποτέλεσμα σε σχέση με την κρίση άλλου δικαστηρίου σε μεταγενέστερες υποθέσεις που αφορούν τα ίδια πραγματικά περιστατικά;
- 2) Στην περίπτωση που η εθνική αρχή ανταγωνισμού αποφανθεί ότι υφίσταται παράβαση σε σχέση με δικτυο συμφωνιών, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εκτός προσκόμισης, από τον παραβάτη, απόδειξης περί του αντιθέτου, το περιεχόμενο της απόφασης καλύπτει, κατά τεκμήριο, όλες τις συμφωνίες που απαρτίζουν το δίκτυο αυτό; Με άλλα λόγια, επιφέρουν οι αποφάσεις που εκδίδονται επί δικτύων συμφωνιών αντιστροφή του βάρους απόδειξης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).